

Jézus megállíthatatlan. Benned is?

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai nap igéjét, ahogyan megírva találjuk a Máté szerinti evangélium 21. fejezetének az elsőtől a 9. verseiben a következőképpen: „Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Bétfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus előreküldte két tanítványát, és ezt mondta nekik: Menjetek az elöttetek lévő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt. Oldjátok el, és vezessétek hozzám! Ha valaki szólna nektek, mondjátok meg, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat. Ez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: „Mondjátok meg Sion leányának: Íme, királyod jön hozzád, aki alázatos, és számárháton ül, igavonó állat csikóján.” A tanítványok pedig elmentek, és úgy cselekedtek, ahogy Jézus parancsolta nekik: odavezették a szamarat a csikójával együtt, ráterítették felsőruhájukat, Jézus pedig felült rá. A sokaság az útra terítette felsőruháját, mások ágakat vagdaltak a fákról, és az útra szórták. Az előtte haladó és az őt követő sokaság pedig ezt kiáltotta: Hozsánna Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban!”

Megváltó Krisztusunk! Te megállíthatatlanul közeledtél a kivégzésed helyszínére, a Golgota felé. Vajon mibennünk is ilyen megállíthatatlanul tudsz-e közeledni a mi saját megváltásunk felé? Kérjük Urunk, hogy gyere be a mi szívünk kapuján is. Kérjük, hogy teríthessük le eléd mindenünket, amink csak van. Kérjük, hogy borulhassunk le eléd, és szakadhasson ki a mi szívünk közepéből is a hálaadó kiáltás: Hozsánna Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban! Ámen.

„Vasárnap reggel kitisztították saruikat
s kifényesítették fejük körül a glóriát.
Aztán elindultak és felkeresték a Szamarat,
hogy átbeszéljék vele a bevonulás egy-egy részletét.
Idegesek voltak... – Nem tudták mi lesz... –
A pálmaágak és az 'Áldott, aki jön az Úr nevében!' –
feliratú táblák, még idejében megérkeztek,
de a rakodómunkások sztrájkja miatt,
a szöveget már nem tudták leszállítani...”
(Fáy Ferenc: Nagyhét, részlet)

Jeruzsálem héber neve a béke városát jelenti. Jézus bevonulása után azonban az egész város felbolydult (Mt 21,10) – pontosan ugyanúgy, mint amikor a három napkeleti bölcs Izráel új királyának, Jézusnak a megszületését hozta hírül (Mt 2,3). Jelent-e nekünk valamit az, ha Jézus megszületik a mi életünkben? Jelent-e nekünk valamit az, ha Jézus azt mondja, mint a Jelenések könyvében: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek” (Jel 3,20). Meghalljuk-e Jézus hangját? Kinyitjuk-e az ajtót? Bejöhet-e hozzánk Jézus, hogy velünk vacsoráljon, és mi pedig vele? Jelent-e nekünk valamit az úrvacsora? Látjátok? A mai ige nem egy csaknem pontosan mostanában kétezer éves, megható, csacsi-simogató történet, hanem a mi mai hitünk, a mi jövőnk kulcskérdése.

Itt szólal meg Berci... „*Én nem értem, hogy miért kulcskérdés ez a bevonulás. Jézus annyi fárasztó út, annyi sok hülye ember után, aki mind-mind vele akarta meggyógyíttatni magát, a Nagypéntek kínjai előtt öt nappal egy kicsit ünnepeltetni akarta magát. En tökéletesen megértem őt. Ennyit igazán megérdemelt!*” Kedves Berci! Köszönöm, hogy ilyen mélyen átgondoltad a mai igeszakaszunk alaphelyzetét, és még jobban köszönöm, hogy megpróbáltad beleélni magadat Jézus helyébe. Ez az utóbbi azonban úgy érzem, hogy nem sikerült. El tudjuk azt képzelni, hogy Jézus, aki az oltár előtt felolvasott Filippi himnusz szerint „szolgai formát vett fel” és „megalázta magát” (Fil 2,7-8), ünnepeltetni akarja magát? Hát ha ünnepeltetni akarta volna magát, akkor körberepülte volna Jeruzsálemet huszonötször, leszórt volna nyolc megatonna kenyeret, halat és bort a népnek, és a végén még a főpapot is felvitte volna egy körre, hogy ne sértődjön meg ő sem. Lett is volna ebből nagy rivalgás, a Nagypéntek elmaradt volna, és lőttek volna a megváltásunknak... De Jézus nem ezt tette. **Jézus jeruzsálemi bevonulása a kereszthalálhoz vezető események felgyorsítására kellett.**

Másé volt a bölcső, amelyben született, másé a csónak, amivel járt, másé a hal is és a kenyér is, amit szétosztott, másé a számár, amellyel bevonult és másé a sír, amelyben pihent. Jézus sajátja egyedül a kereszt és a véres töviskorona volt. ...

Az egyik igei előkészítőben olvastam egy gyülekezeti kérdést. **Honnan tudta Jézus, hogy ott van az előttük lévő faluban egy megköttözött számár a csikójával együtt?** Hát micsoda hülye kérdés ez? Tudom Berci, az jár az eszedben, hogy odaküldött egy drónt... Vajon annak a (100%-os embervolta mellett) 100%-ig istennek, Jézusnak, aki feltámasztotta a három napja halott, hullabűzös Lázárt, szüksége volt bármire ahhoz, hogy bármit tudjon? Nem. Jöhetett volna óriási hadsereggel, harci ménen? Jöhetett volna. Kinyílhattak-e volna a serege előtt Jeruzsálem összes kapui egyetlen intésére? Kinyílhattak volna. DE: Jézus kölcsön-csacsin jött. Üres kézzel. A ló a háború, a számár a béke jelképe volt. Jézus békét hozott a béke városába Jeruzsálembe. Arról nem Jézus, hanem a város meghasonlott, kemény szíve – és a mi meghasonlott, kemény szívünk – tehetett, hogy békesség helyett felbolydulás és véres péntek lett mindebből. Miért volt a csacsi kölcsön-csacsi? Hogy ajándékot kaphasson az, aki adta. Hogy azt érezhesse egész életében, hogy ő is adhatott valamit annak, aki mindenét, még az életét is odaadta neki. Kedves Testvérem! Az evangélikus útmutatót elkészítő gyülekezet alapítója, Zinzendorf a drezdai képtárban egy megfeszített Jézust ábrázoló festményt látott. A festmény alatt felirat volt: „Én ezt tettem érted. Te mit tettél értem?” Ennek hatására Zinzendorf megtért: saját magát és egész birtokát Isten szolgálatába állította. Mi mit tettünk Jézusért? Te mit teszel Jézusért? Ha elkérné a szamaradat, odaadnád-e neki? Ha elkérné az életedet, hogy Őt szolgálj vele, odaadnád-e neki? Én – megtettem.

A bevezető zsoltár így kezdődött el: **Uram, ne légy távol tőlem, erősségem, siess segítségemre!** Jézus megállíthatatlanul jött, és megállíthatatlanul bevonult Jeruzsálembe a Templomhoz legközelebb eső Aranykapun, amelyen a király vonult be egykoron. A sokaság, aki elélerítette az egyetlen kincsét, a felsőruháját, az eredeti görögben ÓRIÁSI tömeg volt. Annyira megszámlálhatatlan tömeg, amelyre nincs is már szokásos felsőfok képző. Az útra szórt ágak a lombosítást ünnepet idézték, amely a bűnöktől való szabadulás ünnepe. A tömeg hozsannázott. A hozsanna eredeti jelentése „Ments meg!” volt. A nép eredetileg a hadba vonuló királyt köszöntötte ezzel a kiáltással, és arra kérte Istent, hogy a király mentse meg őt a harci győzelemmel. Jézus, a királyok királya mindannyiunkat megmentett a kereszten a végleges győzelmével az ördög és a halál felett. Elkeseredetten szoktuk mondogatni, hogy bezzeg a nagy hozsannázásból öt nappal később nagy feszítődés lett... De hát nem ennek kellett történnie? Hát nem ezért volt az egész bevonulás? Hát nem ez volt Isten igazi terve? Hát hol lennénk mi mindannyian, ha ez nem így történt volna?

Mit vártak a hozsannázók? Örök jólétet, azaz: sok kenyeret, sok halat, valami bort, és ha nagy mázli van, akkor: húst is. Ha Bercit megkérdeznénk: mit várna Jézustól? Örök ingyen jeleket, sok pénzt, bika autót, örök jacuzzit, sok piát és még több nőt. Ez lenne a valódi örök jólét? **TE mit vársz Jézustól? ...**

Jézus „szolgai formát vett fel ... megalázta magát, és engedelmes volt mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére” (Fil 2,7-11). **Hozsánna Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban!**

Áldott, aki jön az Úr nevében! Az eredeti görögben az áldott perfektumban áll, azaz Jézus áldottsága olyan, amely visszavonhatatlan, és örökké úgy marad. **Hozsánna a magasságban!** Az eredeti görögben a magasság olyan hiper-szuper magasság, aminél magasabbat már el sem lehet képzelni. Kedves Testvéreim! **Ugye már kezdjük érteni, hogy miért mondtuk a bevezető zsoltárban: „Tebenned bíztak atyáink, hozzád kiáltottak, és – megmenekültek. Rólad szól dicséretem a nagy gyülekezetben, és leborul előtted a népek minden nemzetsége.” Boruljunk le mi is Jézus, a megváltásunkat hozó király előtt.** És akkor Jézus megszólal, és folytatja azt, amit a Jelenések könyvében mondott. **Ha meghallod Jézus hangját, ha kinyitod az ajtót Jézusnak, akkor győztél.** És „aki győz – *mondja Jézus* – annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónomon, mint ahogy én győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónján” (Jel 3,21). Ámen.